
AB'NİN TÜRKİYE'Yİ İSTEMİYORUM RAPORU-25 ŞUBAT 2011

Ata ATUN

12.04.2009

Avrupa Birliği koridorlarında bir oyundur gidiyor, yıllardır da bıkmadan usanmadan sürdürülüyor.

Özellikle de Türkiye'nin Avrupa Birliği üyesi olması konusunda tam bir tiyatro oynanıyor.

Perdenin önü farklı, arkası farklı.

Senaryo farklı, sahnede oynanan oyun farklı.

KKTC'de 28 Ocak mitinginin yankıları hala devam ederken, Avrupa Parlamentosunda da Türkiye Raporu hazırlandı.

Bütün yoğunluğumuzu mitingde açılan çirkin pankarta ve o pankartla ilgili çeşitli taraflarca söylenen sözlere vermişken, Avrupa Parlamentosunda yapılan çalışmalardan uzakta kaldık. Daha doğrusu içimizdeki sorun bize çok daha önemli geldiğinden, Brükselde neler olup bittiğini ve de Antakyada yapılan Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) toplantısında alınan kararları pek önemsemedik.

Türkiye raporu, Avrupa Parlamentosu AP Dış İlişkiler Komisyonunda kabul edildikten sonra AP Dış İlişkiler Komisyonu sekretaryası tarafından yeniden düzenlendi ve AP Türkiye raportörü Ria Oomen-Ruijtene sunuldu. Rapor, raportör tarafından onayladıktan sonra da 17 Şubat tarihinde AP üyelerine gönderilmeye başlandı.

Taslak rapor Mart ayı başında, büyük bir olasılıkla da 8 Mart Salı günü AP Genel Kurulunda görüşülüp oylandıktan sonra kesin halini alacak.

Gerçekte bu rapora Türkiye Biz Seni Aramızda İstemiyoruz raporu dense daha iyi olacak.

Daha işin başında AP'nin en büyük siyasi grubu olan Hristiyan Demokratların, Katılım sürecine alternatif olacak imtiyazlı ortaklık üzerinde çalışılması çağrısı yapan değişiklik önergesini vermesi zaten Avrupa parlamentosunda oynanmak istenen oyunun gerçek yüzünü göstermekte.

Her ne kadar bu öneri komisyonda reddedilmiş olsa da, Parlamentoda görüşülürken tekrar önerilmeyeceğini hiç kimse garanti edemez.

Sadece kendi başına bile bu öneri, Avrupa Birliği içinde Türkiye ile ilgili neler düşünüldüğünü açık ve net olarak ortaya koymakta.

Türkiye'nin Avrupa Birliğinin 6. Büyük ekonomisine sahip olmasına ve de arkasında da irili ufaklık

21 tane Avrupa Birliği üyesi devleti bırakmasına rağmen Avrupa Birliğinin Hristiyan üyeleri, ki zaten aralarında Hristiyan olmayan yok, Türkiyenin tam üye olmasını değil ama imtiyazlı üye olmasını istiyor ve bunun için de elden geleni yapıyorlar.

Güzel Türkçemizde bir deyimimiz var, genelde olmayacak işlere bahane yaratmak için kullanılır, Gözünün üzerinde kaşın var diye.

Türkiye üyelik uğruna, yapay olarak yaratılan her engele rağmen inatla müzakereleri sürdürür ve ABnin her istediğini yerine getirirse, en sonunda Türkiyeye bu sözü söyleyecekleri ve Hayır sen bizim üyemiz olamazsın diyecekleri kesin.

Maksatları zaten üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek.

Raporun Kıbrıs ile ilgili kısmı da bir başka alem.

Bu bölümde Kıbrıslı Türklerin görüşleri sorulmadan ve istekleri dikkate alınmadan sadece Rumların taleplerine yer verilmiş.

Avrupa Birliği, üzerine inşa edildiği üç kavramdan bir tanesinin Adalet olduğunu övünerek söyler ama, iş Kıbrıslı Türklere gelince bu adalet uygulanmaz.

Nasıl bir Adalet İlkesi ise bu.

Raporun en dikkat çeken taraflarından bir tanesi, Rumların verdikleri değişiklik önerileri doğrultusunda, Maraş bölgesinin sahiplerine iade edilmesi gerektiğini içeren bölüm. Önergede, Maraşın sahiplerine verilmesini içeren BM kararına atıfta bulunuluyor.

Hangi sahiplerine acaba?

Türk Vakıf Mallarını hile ile gasp eden Rumlara mı, yoksa neredeyse Maraşın tümünün gerçek sahibi olan Türk Vakıflarına mı?

Kıbrısla ilgili bir başka bölümde de Türkiyeye Kıbrıstaki askerlerini derhal çekmeye başla çağrısı ile demografik dengenin değiştirilmemesi için Türkiye ve KKTC makamlarına, adaya yeni Türk vatandaşları yerleştirmekten kaçınmaları tavsiyesi yapılıyor.

Ülkemizdeki yaygaracıların başarısı olsa gerek bu.

Ellerinde hiçbir resmi veri olmadan kafadan atma sayılarla yıllardır ortalığı iyice bulandırdılar. Kimine göre 500 bin, kimine göre de 700 bin vatandaş olmayan kişi yaşıyormuş KKTCde.

Bu sayıyı nasıl buldunuz diye sorulunca da sadece kem küm ediyorlar.

Maksat, kafa bulandırmak ve KKTC ile Türkiyeye zarar vermek olsun da, ne isterse olsun, gerisi hiç önemli değil. Mantıkları bu.

Prof. Dr. Ata ATUN

<http://www.ataatun.com>

Kaynak/Source: